31987R3954

L 371/11 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 30.12.1987

UREDBA SVETA (EURATOM) št. 3954/87
z dne 22. decembra 1987
o najvišji dovoljeni stopnji radioaktivnega onesnaženja živil in krme po jedrski nesreči ali kateri koli drugi radiološki nevarnosti

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za jedrsko energijo in zlasti člena 31 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, ki ga je ta sestavila po pridobitvi mnenja skupine strokovnjakov, imenovane s strani Odbora za znanost in tehnologijo ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker člen 2(b) Pogodbe zahteva, da Svet postavi enotna merila varnosti za zaščito zdravja zaposlenih in splošne javnosti, in zagotovi njihovo uporabo, kakor je določeno v drugem naslovu poglavja III Pogodbe;

ker je Svet dne 2. februarja 1959 sprejel direktive ([4]), v katerih je opredelil osnovna merila varnosti, besedilo le-teh pa je nadomestila Direktiva 80/836/Euratom ([5]), kakor je bila spremenjena z Direktivo 84/467/Euratom ([6]), in ker zahteva člen 45 navedene direktive od držav članic, da se dogovorijo o ravneh ukrepanja v primeru nesreč;

ker je prišlo ob nesreči v črnobilski jedrski elektrarni dne 26. aprila 1986 do sprostitve velikih količin radioaktivnih snovi v ozračje, ki so kontaminirale živila in krmo v več evropskih državah do tiste meje, ki z zdravstvenega vidika ni zanemarljiva;

ker je Skupnost sprejela ukrepe ([7]), ki naj bi zagotovili, da se nekateri kmetijski proizvodi smejo uvoziti v Skupnost le v skladu s skupnimi ureditvami, ki varujejo zdravje prebivalstva, ob tem pa obdržali enotnost trga in se izognili motnjam v trgovini;

ker se pojavlja potreba po vzpostavitvi sistema, ki bi Skupnosti omogočal, da po jedrski nesreči ali v primeru kakršne koli druge radiološke nevarnosti, ki lahko pripelje ali je pripeljala do znatnega radiološkega onesnaženja živil in krme, določi najvišjo dovoljeno stopnjo radioaktivnega onesnaženja, da bi zavarovala prebivalstvo;

ker bo Komisija obveščena o jedrski nesreči ali neobičajno visokih stopnjah radioaktivnosti v skladu z Odločbo Sveta z dne 14. decembra 1987 o ureditvi Skupnosti za zgodnje izmenjevanje informacij v primeru radiološke nesreče ([8]) ali v skladu s Konvencijo o zgodnjem obveščanju o jedrski nesreči z dne 26. septembra 1986;

ker bo Komisija, če tako zahtevajo okoliščine, nemudoma sprejela uredbo, ki določa uporabne, vnaprej ugotovljene najvišje dovoljene vrednosti;

ker so bile na podlagi trenutno razpoložljivih podatkov na področju zaščite pred sevanjem določene referenčne vrednosti, in da se te vrednosti lahko uporabljajo kot osnova za določitev najvišjih dovoljene stopnje radioaktivnega onesnaženja neposredno po nastopu jedrske nesreče ali katere koli druge radiološke nevarnosti, za katero je verjetno, da bo povzročila ali je že povzročila znatno radioaktivno onesnaženje živil in krme;

ker taka najvišja dovoljena stopnja natančno upošteva najnovejša znanstvena priporočila na mednarodni ravni, hkrati pa odražajo potrebo po zavarovanju javnosti in preprečijo razlike v mednarodni zakonodajni praksi;

ker je treba natančno upoštevati posebne veljavne pogoje in torej vzpostaviti postopek, ki bo dovoljeval hitro prilagajanje teh vnaprej ugotovljenih stopenj najvišji dovoljeni stopnji, ki ustreza okoliščinam katere koli posamezne jedrske nesreče ali katere koli druge radiološke nevarnosti, ki lahko pripelje ali je pripeljala do znatne radioaktivne onesnaženosti živil in krme;

ker bi sprejem uredbe o primernih najvišjih dovoljenih stopenj ohranjala enotnost Skupnega trga in preprečevala odklone v trgovini znotraj Skupnosti;

ker bi morali z namenom poenostavitve prilagajanja najvišjih dovoljenih stopenj zagotoviti postopke, ki bi dopuščali posvetovanje s strokovnjaki, vključno s Skupino strokovnjakov iz člena 31 Pogodbe;

([1]) UL C 174, 2.7.1987, str. 6
([2]) Mnenje, podano dne 16. decembra 1987 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) UL C 180, 8.7.1987, str. 20.
([4]) UL 11, 20.2.1959, str. 221/59.
([5]) UL L 246, 17.9.1980, str. 1.
([6]) UL L 265, 5.10.1984, str. 4.
([7]) Uredbe Sveta (EGS) št. 1707/86, (UL L 146, 31.5.1986, str. 88;) (EGS) št. 3020/86, (UL L 280, 1.10.1986, str. 79;) (EGS) št. 624/87, (UL L 58, 28.2.1987, str. 101;) (EGS) št. 3955/87, (glej UL L 371, 30.12.1987, str. 14.).

([8]) UL L 371, 30.12.1987, str. 76.

ker se bo morala skladnost z najvišjimi dovoljenimi stopnjami ugotavljati z ustreznimi pregledi,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba določa postopek ugotavljanja najvišjih dovoljenih stopenj radioaktivnega onesnaženja za živila in krmo, ki jo je mogoče dati na trg neposredno po jedrski nesreči ali kateri koli drugi radiološki nevarnosti, ki lahko povzroči ali je povzročila znatno radiaktivno onesnaženje živil in krme.

2. V tej uredbi pomeni izraz „živila“ proizvode, namenjene človeški prehrani v nepredelani ali predelani obliki, „krma“ pa proizvode, namenjene prehrani živali.

Člen 2

1. V primeru da Komisija prejme uradno informacijo o jedrski nesreči ali kateri koli drugi radiološki nevarnosti — še posebej v skladu bodisi s programom Skupnosti za zgodnje izmenjevanje informacij v primeru radiološke nesreče bodisi po Konvenciji IAEA z dne 26. septembra 1986 o zgodnjem obveščanju o jedrski nesreči, z utemeljitvijo, da obstaja verjetnost, da bodo dosežene ali so bile dosežene najvišje dovoljene stopnje iz Priloge, bo, če tako zahtevajo okoliščine, nemudoma sprejela uredbo za uporabo teh stopenj.

2. Obdobje veljavnosti katere koli uredbe v smislu odstavka 1 bo čim krajše in ne daljše od treh mesecev, s pridržkom člena 3(4).

Člen 3

1. Po posvetovanju s strokovnjaki, ki vključuje Skupino strokovnjakov iz člena 31, bo Komisija Svetu predložila predlog uredbe za prilagajanje ali potrditev določb uredbe iz člena 2(1) v času enega meseca od njenega sprejema.

2. Komisija bo po predložitvi predloga uredbe iz odstavka 1 tega člena upoštevala osnovne standarde, določene v skladu s členoma 30 in 31 Pogodbe, vključno z načelom, da je treba vsako izpostavljenost sevanju obdržati na najnižji ravni, ki jo je mogoče doseči, ob upoštevanju vidika zaščite javnega zdravja ter ekonomskih in socialnih dejavnikov.

3. Svet odloči s kvalificirano večino o predlogu uredbe iz odstavkov 1 in 2 v roku, navedenem v členu 2(2).

4. Če Svet v navedenem roku ne sprejme odločitve, se še naprej uporabljajo stopnje, določene v Prilogi, dokler Svet ne sprejme odločitve ali dokler Komisija predloga ne umakne zaradi prenehanja okoliščin iz člena 2(1).

Člen 4

Obdobje veljavnosti katere koli uredbe v smislu člena 3 bo omejeno. To obdobje se lahko na zahtevo države članice ali na pobudo Komisije spremeni v skladu s postopkom, določenim v členu 3.

Člen 5

1. Da bi zagotovili, da se pri najvišjih dovoljenih stopnjah, določenih v Prilogi, upoštevajo vsi najnovejši znanstveni podatki, bo Komisija občasno pridobila mnenje strokovnjakov, vključno s Skupino strokovnjakov iz člena 31 Pogodbe.

2. Na zahtevo države članice ali Komisije, se lahko najvišje dovoljene stopnje iz Priloge spremenijo ali dopolnijo proti predložitvi predloga s strani Komisije Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 31 Pogodbe.

Člen 6

1. Živila in krma, ki niso v skladu z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, določenim v uredbi, sprejeti v skladu z členoma 2 ali 3, ne smejo v promet. Za namene uporabe te uredbe, se smatra, da smejo živila in krma, uvožena iz tretjih držav, v promet samo, če so bila na carinskem ozemlju Skupnosti v carinskem postopku, vendar ne kot blago v tranzitu.

2. Vsaka država članica bo Komisiji zagotovila informacije v zvezi z uporabo te uredbe, še posebej v primerih neskladnosti z najvišjimi dovoljenimi stopnjami. Komisija bo te informacije posredovala drugim državam članicam.

Člen 7

Pravila za uporabo te uredbe in seznam manj pomembnih živil skupaj z najvišjimi dovoljenimi stopnjami, ki se uporabljajo zanje, se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 30 Uredbe (EGS) št. 804/68 [1], ki se uporablja analogno. Zato bo v ta namen ustanovljen začasni odbor.

Člen 8

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

[1] UL L 148, 28.6.1968, str. 13.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporabljala v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. decembra 1987

Za svet

Predsednik

N. WILHJELM

PRILOGA

NAJVIŠJE DOVOLJENE STOPNJE ZA ŽIVILA IN KRMO

(Bq/kg ali Bq/l)

	Otroška hrana (1)	Mlečni izdelki (2) (3)	Druga živila, razen manj pomembnih (4)	Tekoča živila (5)	Krma (6)
Izotopi stroncija, zlasti Sr-90		125	750		
Izotopi joda, zlasti I-131		500	2 000		
Izotopi plutonija in elementov transplutonija, zlasti Pu-239, Am-241, ki sevajo alfa-žarke		20	80		
Vsi drugi nuklidi z razpolovno dobo krajšo od 10 dni, zlasti Cs-134, Cs-137 (7)		1 000	1 250		

(1) Otroška hrana pomeni živila, namenjena prehrani dojenčkov v prvih štirih do šestih mesecih življenja, ki sama po sebi ustreza prehranskim zahtevam za to kategorijo, in je v maloprodaji v pakiranju, ki je jasno označeno z napisom „priprava hrane za dojenčke“. Vrednosti se še določajo.

(2) Mlečni izdelki pomenijo mleko, razvrščeno pod tarifni številki 04.01 in 04.02 Skupne carinske tarife in ustrezne tarifne številke kombinirane nomenklature z dne 1. januarja 1988.

(3) Stopnja, ki se uporablja za koncentrirane ali sušene izdelke, se izračunava na podlagi obnovljenega izdelka, pripravljenega za porabo.

(4) Manj pomembna živila in ustrezne stopnje, ki se zanje uporabljajo, so določene v skladu s členom 7.

(5) Tekoča živila, kot so opredeljena v poglavjih 20 in 22 Skupne carinske tarife in v ustreznem poglavju kombinirane nomenklature z dne 1. januarja 1988. Vrednosti se izračunavajo ob upoštevanju porabe tekoče vode, iste vrednosti pa se uporabljajo za pitno vodo po presoji pristojnih organov v državah članicah. Vrednosti za tekoča živila se še določajo.

(6) Vrednosti se še določajo.

(7) V to skupino nista vključena ogljik 14 in tritij.